

uitdrukingsloos, waarschijnlijk om hun outfit te kunnen bekijken. De installatie bevat ook veel grappige beelden, zoals foto's waarop honden niet meewerken aan een familieportret, of waar net een scootmobiel voor de camera langs rijdt. Tevens is er een reeks met niet kloppende composities door verkeerde plaatsing van de camera: deze foto's selecteerde en arrangeerde Rots op grafische wijze.

Esthetics of the Self-timer is een verrassend sterke tentoonstelling. Maarten Rots eigent zich beeld van anderen toe, en gebruikt dat materiaal naar eigen zeggen zoals een schilder verf gebruikt. Hij laat het ongewone in gewone foto's zien. De betekenis van de beelden verandert zodra ze vanuit de privésfeer in het publieke domein belanden. Het werk roept vragen op over je eigen familiealbums: zou het erg zijn wanneer die na je dood op straat belanden? En waarom zetten we foto's zo massaal op internet, waar iedereen ermee aan de haal kan gaan? Het loont de moeite af te reizen naar het Krugerplein: een bestemming die nog buiten de gangbare Amsterdamse kunstroutes ligt, maar in de toekomst wel eens een vaste stop zou kunnen worden.

Trefwoorden: BERM Collectief, Maarten Rots, Marcel Duchamp, particuliere collectie, verzamelaar, fotografie, internet

[Tweet](#) [Like](#) [40](#)